

ה"ת 41881/11/20 - אלמוג פייביש נגד משטרת טירת הכרמל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 41881-11-20 פייביש נ' משטרת טירת הכרמל

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

מבקשת אלמוג פייביש

נגד

משיבה משטרת טירת הכרמל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי במסגרתה עותרת המבקשת להשיב לידה סך 81,300 ₪ אשר נתפסו ע"י המשיבה.

הרקע לבקשה:

בתאריך 22.10.20 נערך חיפוש ללא צו ברכב בו ישבו מר שרון חרמון ועמרי עסאף, כאשר ליד הרכב עמד צחי ג'נאח, וזאת בעקבות יסוד סביר לחשד שהתעורר אצל שוטרי הסיור שהיו במהלך סיור שגרתי בעיר טירת הכרמל.

במהלך החיפוש נתפס ברכב רובה אוויר ובתא בין המושבים נתפס כסף מזומן בסך 81,300 ₪ כשהוא מחולק ל- 3 חבילות.

במהלך החיפוש שרון חרמון ועמרי עסאף טענו כי הכסף שייך לעמרי עסאף ובסיום החיפוש טען שרון חרמון כי הכסף שייך לו (ראה דו"ח פעולה שסומן על ידי במ/1 ובמ/2).

בהמשך הגיעה למקום המבקשת יחד עם אחותו של שרון חרמון וטענה כי הכסף שייך לה.

בהמשך נחקרה המבקשת תחילה בחקירה פתוחה ולאחר מכן בחשד להלבנת הון והחזקת נכס שהושג בפשע. בתחילת החקירה טענה המבקשת כי הכסף שלה והוא נמסר על ידי אמה לשרון חרמון, לבקשתה, כדי שיעבירו אליה. בהמשך, ולאחר שהחקירה הפכה מחקירה פתוחה לחקירה באזהרה, חזרה בה המבקשת מהטענה כי הכסף שייך לה, אך בהמשך ולאחר שניתנה לה אפשרות להתייעץ עם בא כוחה, שבה וטענה כי הכסף שלה.

טענות הצדדים:

ב"כ המבקשת טען כי הכסף נלקח משרון ביום 20.10.20 במסגרת עיכובו, מסיבה שאינה ברורה וללא צו, מבלי ששרון נלקח לתחנת המשטרה והוא שוחרר במקום, כאשר גם המבקשת זומנה למשטרה, נחקרה ושוחררה. עוד נטען כי שרון

עמוד 1

כלל לא נחקר, ועד היום לא ידועה העילה או החשד בגינו הכסף נתפס ולא הושב למבקשת שהיא בעליו.

לטענת ב"כ המבקשת הכסף נתפס שלא כדין, מאחר ומדובר בכסף חוקי, שניתן על ידי המבקשת לשרון למשמורת, איתו היא נמצאת בקשרי חברות, וכי מדובר בכסף מזומן שנמשך מחשבונה בהתאם לתדפיסי הבנק שצורפו לבקשה.

לטענת המבקשת עצם החזקת כסף מזומן, גם אם מדובר בסכום גדול, אינו מקנה עילה לתפיסתו על ידי המשיבה. עוד נטען כי אף אחת מחמשת העילות המנויות בסעיף 32 לפסד"פ אינן מתקיימות במקרה דנן היות ולא קיימת אינדיקציה כי נעברה עבירה בכספים, הם אינם משמשים או ישמשו ראיה בהליך פלילי, קיימות אסמכתאות למשיכת הכספים מהבנק, אין ראיה כי הכסף ניתן כשכר בגין עבירה כלשהי ואין ראיה כי הכסף הוא אמצעי לביצוע עבירה.

עוד נטען כי הכסף נתפס ב"מקרה" במהלך חיפוש שנערך בין כליו של שרון, ללא עילה, והחזקתם במשך תקופה של חודש וחצי מסב נזק עצום למבקשת. לטענת ב"כ המבקשת מדובר בפרק זמן ארוך שבו הכסף תפוס מבלי שהוצג למבקשת כל חשד או סיבה לתפיסת הכספים ולהמשך החזקתם ועל כן עתר ב"כ המבקשת לשחרורם.

ב"כ המשיבה טענה כי הכסף נתפס כדין והציגה במהלך הדיון את תיק החקירה ומסמכים נוספים מהם ביקשה ללמוד כי הכסף הושג בעבירה וכי המבקשת אינה בעלת זכותו באותו הכסף.

בין היתר הפנה ב"כ המשיבה למסמכים שסומנו על ידי ב"כ/3 ובמ/4 ודו"ח סודי שסימנתי במ/5.

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 32 (א) לפסד"פ קובע כדלקמן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

בהתאם לסעיף, קיימות מספר עילות חלופיות המצדיקות תפיסת חפץ ע"י שוטר והן: אם קיים יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהיווה אמצעי לביצועה, או אם הוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, וכן אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה.

בפסיקה נקבע שרמה ראייתית של "יסוד סביר להניח" דומה לרף הראייתי הנדרש לצורך מעצרו של אדם בטרם הגשת כתב אישום, דהיינו "חשד סביר" לביצוע העבירה (ראה בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל** (26.11.09)).

משנתפסו החפצים, רשאי המבקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפסד"פ. בית המשפט מוסמך להורות על המשך החזקתם, על השבתם, ורשאי הוא להתנות את ההשבה בתנאים שיקבע.

בהתאם לפסיקה, קיימות שלוש תכליות עיקריות לתפיסת חפצים מכח סעיף 32 לפסד"פ ולהחזקה בהם ע"י המשטרה: **תכלית מניעתית** - באשר לחפץ שעלול לשמש לביצוע עבירה; **תכלית ראייתית** - באשר לחפץ שעשוי לשמש כראיה בהליך משפטי; **ותכלית של חילוט** - באשר לחפץ, בו נעשה שימוש לצורך עבירה, או חפץ שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה.

מן הכלל אל הפרט:

ב"כ המבקשת חלק על קיומו של יסוד סביר להניח כי בכסף נעברה עבירה או שהוא עשוי לשמש כראיה בבית המשפט או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצוע העבירה, כאשר החזקת כסף כשלעצמו אינו מהווה עבירה על פי חוק.

צודק ב"כ המבקשת כי עצם החזקת הכסף אינה מהווה עבירה, יחד עם זאת נסיבות החזקת הכסף בתוך רכב בשעות הלילה על ידי שלושה אנשים בעלי עבר פלילי בנסיבות מחשידות - היו יכולים להקים יסוד סביר לחשד כדרישת סעיף 32 לפסד"פ, אשר הצדיק את תפיסתו.

מאז תפיסת הכסף בוצעו מספר פעולות חקירה, ובין היתר, נחקרו מספר אנשים לרבות המבקשת ובוצעו פעולות חקירה נוספות.

ממסמכים שסומנו על ידי במ/3 ובמ/4 עולה חשד סביר בעוצמה מספקת, כי מדובר בכסף שהושג מביצוע פשע והוא אף עשוי לשמש כראיה בבית המשפט בהמשך.

כמו כן, מהדו"ח הסודי עולה כי החקירה עודנה מתנהלת ואף ישנו הסבר מדוע מר חרמון טרם נחקר. יש לציין כי מר חרמון הוזמן להגיע לחקירה, אך בתיק אין תיעוד לכך שהתייצב לחקירה כפי שנדרש.

מכאן, אני קובעת כי התפיסה הייתה כדיון, וכי המשך החזקת הכספים דרוש הן לשם הבטחת חילוט עתידי והן כי הכסף עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי.

בנוסף, לאחר עיון באסופת המסמכים שסומנה על ידי במ/4, בחקירה של המבקשת, בחקירה נוספת שסומנה על ידי במ/6, במסמך במ/7 ובגרסאות סותרות של שרון חרמון ועמרי עסאף בנוגע לבעלות בכסף בעת עריכת החיפוש ברכב, שוכנעתי כי המבקשת אינה בעלת הכסף, בניגוד לנטען על ידה בבקשה.

על כן, הבקשה נדחית.

נציג המשיבה יתאם עם מזכירות בית המשפט החזרת תיק החקירה שנמסר לעיוני.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.